

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1188/2561

นาง ม. โจทก์ นาย ส. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 309, ป.อ. มาตรา 326, ป.อ. มาตรา 338,
พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14,
พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 14

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยนำภาพและวิดีโอลามกส่งเข้าระบบคอมพิวเตอร์ ส่งให้บุตรสาวโจทก์ดู เพื่อประจานโจทก์ ซึ่งมีเพียงจำเลยและบุตรสาวโจทก์เท่านั้นที่มีรหัสในการเข้าดูประชาชนทั่วไป ไม่สามารถเข้าดูได้หากไม่ทราบรหัส จึงไม่เป็นความผิดตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 (4) จำเลยส่งข้อความทางผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ตถึงโจทก์หลายครั้ง ชูเชิญโจทก์ให้จ่ายเงินจำเลย มิเช่นนั้นจะเปิดเผยความลับรูปภาพและวิดีโอที่โจทก์ไปมีความสัมพันธ์ทางเพศกับชายอื่น ในขณะที่ยังไม่ได้หย่าขาดจากจำเลย การกระทำของจำเลยดังกล่าวเป็นการข่มขืนใจผู้อื่น ให้อยอมให้ หรือยอมจะให้ตนหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินโดยชูเชิญจะเปิดเผยความลับ ซึ่งการเปิดเผยนั้นจะทำให้ผู้ถูกชูเชิญหรือบุคคลที่สามเสียหายครบองค์ประกอบความผิดฐานรีดเอาทรัพย์ เมื่อโจทก์ไม่ยินยอมมอบเงินให้ตามที่จำเลยชูเชิญ การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานพยายามรีดเอาทรัพย์

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 309, 326, 338 ประกอบมาตรา 80, 90, 91 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 ให้ยึดและทำลายเครื่องคอมพิวเตอร์ไฟล်วิดีโอของจำเลย กับแหล่งข้อมูลที่จำเลยทำสำเนาไว้อันมีข้อความหมิ่นประมาท ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า คดีมีมูลเฉพาะข้อหาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 309, 338 ประกอบมาตรา 80 และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 ให้ประทับฟ้องเฉพาะข้อหาดังกล่าว ส่วนข้อหาอื่นให้ยกฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 309, 326, 338 ประกอบมาตรา 80 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ลงโทษฐานพยายามรีดเอาทรัพย์ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 2 ปี ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาเห็นสมควรลดโทษให้หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี 4 เดือน คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 309 วรรคแรก, 338 ประกอบมาตรา 80 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 (4) นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังยุติโดยไม่มีคู่ความฝ่ายใดโต้แย้งในชั้นนี้ว่า โจทก์และจำเลยเป็นสามีภริยากันโดยชอบด้วยกฎหมาย

โดยจดทะเบียนสมรสกันที่ประเทศเดนมาร์ก มีบุตรชายด้วยกัน 1 คน โจทก์มีลูกติด 1 คน คือ นางสาว ช. ภายหลังสมรสแล้วโจทก์และจำเลยร่วมกันประกอบธุรกิจเป็นที่ปรึกษาด้านการจำหน่ายเครื่องเฟอร์นิเจอร์ และนำเงินรายได้จากการประกอบธุรกิจเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารในเขตบริหารพิเศษฮ่องกง ประมาณเดือนกรกฎาคม 2558 โจทก์และจำเลยแยกกันอยู่ โจทก์มีคนรักใหม่ เมื่อวันที่ 21 กันยายน 2558 จำเลยส่งข้อความผ่านทางอินเทอร์เน็ต โปรแกรมสไกป์ถึงโจทก์ ต่อมาวันที่ 23 กันยายน 2558 และวันที่ 24 กันยายน 2558 จำเลยส่งข้อความถึงโจทก์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต โปรแกรมแอปพลิเคชันไลน์ เพื่อให้โจทก์มอบเงินให้จำเลย แต่โจทก์ไม่ได้ส่งมอบเงินให้จำเลย ครั้นวันที่ 26 กันยายน 2558 จำเลยส่งภาพถ่ายโจทก์เปลือยกายอยู่กับผู้ชายบนเตียงนอน และวิดีโอบันทึกภาพดังกล่าวทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ถึงนางสาว ช. บุตรสาวโจทก์ ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยข้อแรกมีว่า คำฟ้องของโจทก์ข้อหาพยายามรีดเอาทรัพย์สินด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) หรือไม่ เห็นว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 8 ได้วินิจฉัยว่า คำฟ้องของโจทก์ข้อหาพยายามรีดเอาทรัพย์สิน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 338 โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยพยายามขู่เชิญโจทก์โดยการสนทนาผ่านระบบอินเทอร์เน็ตโปรแกรมสไกป์ เป็นภาษาเดนมาร์ก ใจความว่า จำเลยต้องการเงิน 100,000 ดอลลาร์ฮ่องกง หากโจทก์ไม่โอนเงินให้แก่จำเลย จำเลยจะเปิดเผยความลับ โดยการเผยแพร่รูปโจทก์กับนาย ฟ. และวิดีโอที่โจทก์มีเพศสัมพันธ์กับคนไทย ภายหลังจำเลยไม่ได้เงินตามที่ขู่เชิญ จำเลยนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลประเภทภาพเคลื่อนไหว (วิดีโอ) ที่มีลักษณะอันลามกซึ่งปรากฏโจทก์ร่วมหลับนอนกับชายอื่นลงในระบบคอมพิวเตอร์ อันเป็นการบรรยายฟ้องแล้วว่า ภาพโจทก์กับนาย ฟ. และวิดีโอที่โจทก์มีเพศสัมพันธ์กับคนไทยที่จำเลยขู่เชิญว่าจะเปิดเผยนั้น เป็นความลับที่จำเลยจะเปิดเผยแล้วทำให้โจทก์เสียหาย ฟ้องของโจทก์ข้อหาพยายามรีดเอาทรัพย์สินจึงชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) ทั้งคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 245/2524 และ 2898/2545 ที่จำเลยอ้างมาก็ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงคดีนี้ ซึ่งเป็นคำวินิจฉัยที่ขัดแย้งชอบด้วยเหตุผลแล้ว ฎีกาของจำเลยไม่อาจฟังหักล้างเหตุผลแห่งคำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ภาค 8 ได้ ฎีกาข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้น ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยข้อต่อไปมีว่า คำฟ้องของโจทก์สำหรับความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 (4) ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) หรือไม่ เห็นว่า แม้โจทก์จะบรรยายฟ้องข้อหานี้ในตอนต้นว่า จำเลยนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลประเภทภาพเคลื่อนไหว (วิดีโอ) ที่มีลักษณะอันลามกซึ่งปรากฏโจทก์ร่วมหลับนอนกับชายอื่นอยู่ในวิดีโอดังกล่าว โดยที่จำเลยเป็นผู้กำกับและดำเนินการถ่ายทำวิดีโอนั้นลงในระบบคอมพิวเตอร์เว็บไซต์ เวลต์ไวลด์เว็บดอทจีเมลดอทคอม ซึ่งทำให้ข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ เนื่องจากเว็บไซต์ดังกล่าวมีลักษณะเป็นสังคมออนไลน์ที่โยงกับเว็บไซต์อื่น เช่น พลัสติทูกี้เกิ้ลดอทคอม เป็นต้น ก็ตาม แต่ตอนท้ายโจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยได้ใช้ที่อยู่อิเล็กทรอนิกส์ ชื่อ Stxxx@gmail.com ซึ่งเป็นที่อยู่อิเล็กทรอนิกส์ของจำเลย และมีเพียงจำเลยเท่านั้นที่รู้รหัสผ่านเข้าไปในระบบคอมพิวเตอร์ดังกล่าวส่งไปยังบุตรสาวของโจทก์เพื่อประจานการกระทำของโจทก์ที่ร่วมหลับนอนกับชายอื่น ซึ่งจากคำบรรยายฟ้องดังกล่าวย่อมแสดงให้เห็นอยู่ว่าการที่จำเลยนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะอันลามกดังกล่าวนั้น ประชาชนทั่วไปไม่อาจเข้าถึงได้หากไม่รู้รหัสผ่านของจำเลยเพื่อเข้าไปในระบบคอมพิวเตอร์นั้น ทั้งการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะอันลามกนี้ ก็เป็นการส่งใน

ลักษณะเฉพาะเจาะจงไปยังบุตรสาวของโจทก์เท่านั้น มิได้เป็นการเผยแพร่แก่ประชาชนทั่วไป ดังนั้น การกระทำของจำเลยตามคำฟ้องของโจทก์ จึงไม่อาจเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 (4) ได้ ฟ้องของโจทก์สำหรับข้อหานี้จึงไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษาลงโทษจำเลยในความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 (4) มาด้วยนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาข้อนี้ของจำเลยฟังขึ้น ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยข้อต่อไปมีว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดฐานพยายามริดเอาทรัพย์สินและความผิดต่อเสรีภาพหรือไม่ เห็นว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 8 ได้วินิจฉัยว่า จำเลยส่งข้อความถึงโจทก์หลายครั้งต่อเนื่องกัน ครั้งแรกเมื่อวันที่ 21 กันยายน 2558 ครั้งต่อมาเมื่อวันที่ 23 และ 24 กันยายน 2558 ซึ่งจำเลยเบิกความรับว่า จำเลยเป็นผู้ส่งข้อความดังกล่าวถึงโจทก์เมื่อข้อความดังกล่าวสรุปได้ว่า จำเลยต้องการเงิน 100,000 ดอลลาร์ฮ่องกง หากโจทก์ไม่ยินยอมมอบเงินดังกล่าวให้ จำเลยจะเปิดเผยภาพเปลือยและวิดีโอบนที่ภาพโจทก์ที่มีเพศสัมพันธ์กับชายอื่นให้นางสาว ช. ทราบ ซึ่งภาพถ่ายและวิดีโอดังกล่าวนี้เป็นความลับ การกระทำของจำเลยดังกล่าวเป็นการข่มขืนใจผู้อื่น ให้อยอมให้ หรือยอมจะให้ตนหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน โดยขู่จะเปิดเผยความลับ ซึ่งการเปิดเผยนั้นจะทำให้ผู้ถูกขู่หรือบุคคลที่สามเสียหายครบองค์ประกอบความผิดฐานริดเอาทรัพย์สิน เมื่อโจทก์ไม่ยินยอมมอบเงินดังกล่าวให้ตามที่จำเลยขู่จะเปิดเผย การกระทำของจำเลยจึงเป็นการกระทำความผิดฐานพยายามริดเอาทรัพย์สิน ที่จำเลยอ้างว่า จำเลยส่งข้อความถึงโจทก์ เพราะจำเลยต้องการเงินในบัญชีธนาคารประเทศฮ่องกง ซึ่งเป็นเงินที่โจทก์และจำเลยประกอบธุรกิจร่วมกันซึ่งจำเลยมีสิทธิจะได้กึ่งหนึ่งนั้น เห็นว่า หากจำเลยมีสิทธิในเงินดังกล่าว จำเลยก็ชอบที่จะใช้สิทธิตามกฎหมาย โดยการฟ้องขอแบ่งทรัพย์สิน จำเลยหาสิทธิตามกฎหมายที่จะดำเนินการด้วยตนเองไม่ ทั้งวิธีการที่จำเลยกระทำก็เป็นการกระทำที่ผิดต่อกฎหมาย นอกจากนี้ข้อความที่จำเลยส่งถึงโจทก์ก็ไม่ปรากฏว่า มีข้อความใดที่อ้างถึงการประกอบธุรกิจร่วมกันของจำเลยและโจทก์ รวมทั้งเงินที่จำเลยให้โจทก์ส่งให้ก็ไม่ปรากฏว่าเป็นเงินที่ได้มาจากการประกอบธุรกิจร่วมกันแต่อย่างใดด้วย ซึ่งเป็นคำวินิจฉัยที่ขัดแย้งชอบด้วยเหตุผลแล้ว ฎีกาของจำเลยไม่อาจฟังหักล้างเหตุผลแห่งคำวินิจฉัยของศาลอุทธรณ์ภาค 8 ได้ ฎีกาข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้น สำหรับฎีกาของจำเลยนอกจากนี้ไม่เป็นสาระสำคัญอันจะทำให้ผลของคำพิพากษาเปลี่ยนแปลงไป ไม่จำต้องวินิจฉัย ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยพิพากษาแก่เป็นว่า จำเลยไม่มีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 มาตรา 14 (4) การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ลงโทษฐานพยายามริดเอาทรัพย์สิน ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 1 ปี ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 หนึ่งในสามแล้ว คงจำคุก 8 เดือน นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 8

องค์คณะ

วงศ์พร จิระภาค · ชูชีพ ปิณฑะสิริ · ชัยเจริญ ดุษฎีพร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1188/2561>